

7 diploos

diplo- forma preuada del mot grec ~~δύο~~ ~~δύο~~ doble. tp.:

diplocardiac, diplogènesi;
diplocaulescent, diploclà-
mídia.

de felderpat ~~la~~ ~~amfitrítida~~

Arxiu de
l'Institut
d'Estudis
Catalans

diploma m. lreut o acta que repedeix una universitat, facultat, escola, societat literària, etc. conferint un títol, grau, prerrogativa, premi, etc.

diplomàcia f. Art i pràctica de conduir les negociacions entre nacions; carrera dels qui s'ocupen en aquestes negociacions, i llur conjunt. || fig. Baste, habilitat, a portar un afer delicat; ~~negociàcia~~ ~~acompanyada~~ ~~d'astúcia~~.

diplomàtic -a adj. (H) Relatiu o pertanyent als diplomes sobretot